

Deyðarevsing

Oddagrein

ÓHUGNALIGA, men góða sendingin, sjónvarpið borðreiði við mikukvæðið um síðstu tíð teirra, sum í USA sita og bíða eftir at verða avrættaðir, kundi ikki annað enn fáa okkum at sita eftir við takksemi um, at deydarevsing ikki longur er galdandi um okkara leiðir – líkamikið misbrotið.

SAMRØÐURNAR við teir deydadømdu, avvarðandi hjá ofrum, eins væl og við verjar, ákærar og fongsulsstarvsfólkið, góvu okkum kenslu av, at tað her eins nógv – ella meira – snúði seg um eina »seramerikanska seremoni« sum um at fáa uppfiyt ávíst krav um rættvís.

TEY mest »praktisku« av okkum mundu spyrja, hvi neydardýrin ikki bert finga eina litla kúlu, sum í allar mátar hevði verið nógv meira menniskjanslig, enn henda drúgva – mangan viku- og mánaðarlanga »avrættingarmessan«, sum endaleysa biðanin og nærum eins endaleysu fyrireikingarnar vóru.

MEN nei. Greitt var, at stákið alt var partur í á svínskasta, men kortini »pena« hátt, at plága teir deydadømdu so passaliga, áðrenn endaligu seremoniina.

Í HESUM førinum við eitri. Tekniskt og smart. So smart, at ongum nýttist at nema við ólukkudýrið, júst sum við elektriska stólinum, amerikanarar eru so erpnir av – eisini snildisliga gjørdur til at ikki skal vera so líkatil at doyggja í honum eins væl og av kúluni.

AT avvarðandi at eitt nú ósekum dripnum ikki leggja so nógv í, um tann seki verður snertur í stólinum, áðrenn hann sleppur higanífrá, ber kanska til at skilja, men ikki, at eitt upplýst dómsvald partu skal hava henda hevndarpart við í avrættingini.

IKKI er USA einsamalt um deydadóm, men so »dyrkaður« sum nakað samfelagsmennandi, kanska eisini á sín hátt mentað, man hann valla vera aðrastaðni í heiminum.

ENDAN hjá teimum deydadømdu kenna vit, men alt ov illa hvat veruliga hendir við okkum sjálvum sum undirtakandi áskoðarar til henda »leik« – fyrri ikki um at tala, hvussu ótrúliga sjálvsøgd slík deydastákan kann gerast hjá teimum, vit fáa at halda seg gera eitt skilagott arbeiði – líkamikið hvat tað er.

SKILID í okkara heimsparti er ikki gott, men deydadómin hava vit megnað at hildið frá durum, síðan Bretland sum seinasta landið gavst við honum.

HVUSSU bretar, sum vit t.d. halda okkum hava so nógv felags við, kundu vera so treiskir, er ilt at siga – og enn meira óskiljandi, at teir sum teir einastu í Europu við teimum konservativu á odda nú aftur skorða á at sleppa at heingja fólk.

MAN ES ikki vera gott fyrri annað, so mugu vit vóna, at tað ikki sleppur Bretlandi aftur í gongd við hetta barbarið.

Sosialurin

– Eg eri vónsvikin, sigur Knút

Politisk viðmerking

Á fundi í Suðurstreymoyar Javnaðarfelag í gjárkvæðið varð eg sera, sera vónsvikin at hoyra, hvussu okkara fólkavaldu javnaðarmenn lögdu upp til at bróta tey vallyftu, ið teir lokkaðu við undan báðum teimum seinastu valunum, nevniliga lögtings- og fólkatingsvalinum.

Frá sama talarapalli, í somu hølum og yvirfyri somu fáu trúföstu, ið so mannliga hava bakkað tykkum, Maritu Petersen, formann, Jóannes Eidesgaard, Andreas Petersen, Atla Dam og Jákup Lindenskov, upp við at fara út til veljaran við vallyftum, ið skuldu halda, stóðu tit – uttan at blunka ella rodna – og vísu á, hvussu fólk- og krigspensionistarnir skuldu svíkast, tí nú vóru hesi í tí aldursbólki, sum vóru best fyrri inntøkuliga í okkara fátæka landi, fullum av høgum løntum og høgum pensionerendum stjórum, lærarum, læknium v.fl., sum tit sjálvir eru.

Á fundinum brúkti eg orðini svikjarar, fupparar og rópti uttan talioyvi SKAMMID TKKUM!

Hesi orð standi eg við, men vóni ikki, at eg verðið noyddur regluliga at brúka tey oyramerkt í framtíðini. Hetta veldst um, hvørja tyngd tey høvdu, tá tey vórðu søgd, og um vallyfti okkara verða hildin. ANNARS?

Vit góvu lyftu um at avtaka skatt av grundupp-hæddini í fólkapensjónini og at virka fyrri at geva skattalætta í sambandi við krigspensjónina.

Nú boða tit frá at fara í tingið við uppskoti um at víkja frá givnum lyftum og bara lúgva.

Eg sigi, roynið tað, men spyrji samstundis, um tit ætla at lata meg standandi eftir sum vallyftissvikjara?

Um so er, ja, so hevur javnaðarflokkurin flutt meg og allar fólk- og krigspensionistar út í sama vandasjóv, sum sigldur varð bardagaárinu 1939-1945, og so er aftur opið kríggj, til hin hallandi javnaðarskútan er sýkt.

Hervið sigi eg frá, at eg vil ikki teljast millum teir, ið ikki halda givin vallyftu, men fari at stríðast fyrri, at hesi verða hildin, og at allur skattur verður avtikin grundgjaldinum í fólkapensjónini frá og við 1. jan. 1995, sum lovað varð upp undir valini.

Tíbetur fyrri tykkum í flokkinum, ið komu inn um tinggátt, vóru vit nøkur, sum hingu við og ikki skiftu verkamannaskútu, men tit eru væl klár yvir, at tað rýkur úr øðrum skorsteini enn javnaðarskorsteininum.

Knút Nolsøe

LÁGORKU FRYSTI- BOKSIR

fyrí EINANS 1.950,-

Eftir skattafrádrátt **1.170,-**

J. D. IMPORT
Klaksvík

Tlf. 57013 - 87013

Best um kvæðið

MIMIR VIKU- SKIFTID 2.-4.12.

Fríggjakvæld 02.12.

UNGDOMSDANSUR
frá kl. 00.30-03.45
HÁKUN ARGE
Kostnaður: 30 kr.

Leygarkvæld 03.12.

**DANSUR
RÚNA AV HEYGUM
&
HEYGADREINGIRNIR**
Kostnaður: 20 kr.

**STRANGT
18-ÁRA
ALDURSMARK
Skal prógvast!**

MIMIR'S LIMIR

Sunnukvæld 04.12.

HUGNALØTA
frá kl. 19.00-21.00
**RÚNA &
HEYGADREINGIRNIR**
Ókeypist atgongd

JÓLABORÐ 10.12.

Tekningarlísti liggur frammi. Kostnaður kr. 145,00. Seinasta freist at boða frá luttøku er 09.12.

EINANS FYRÍ LIMIR

JÓLAKORT

10 jólakort +
brævbjálvar
eftir egnum negativi **79⁵⁰**

Vit taka sjálvandi eisini myndir í hugnaligum jólaumhvøvi

10 jólakort +
brævbjálvar
v/fotografering **119⁵⁰**

SMS FOTO
Postboks 1058 - 110 Tórshavn - Tlf. 19820